

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

514 WET van 16 december 1964, houdende vervanging van het Besluit op de Loonbelasting 1940 door een nieuwe wettelijke regeling (Wet op de loonbelasting 1960).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is het Besluit op de Loonbelasting 1940 door een meer overzichtelijke en op verschillende punten herziene wettelijke regeling te vervangen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Belastingplicht

Artikel 1. Onder de naam „loonbelasting” wordt van werknemers een directe belasting geheven.

Artikel 2. 1. Werknemer is de natuurlijke persoon die tot een inhoudingsplichtige in privaatrechtelijke of in publiekrechtelijke dienstbetrekking staat of van een inhoudingsplichtige loon geniet uit een vroegere privaatrechtelijke of publiekrechtelijke dienstbetrekking van hemzelf of van een ander, dan wel uit een bestaande privaatrechtelijke of publiekrechtelijke dienstbetrekking van een ander.

2. Degene die van een Nederlandse publiekrechtelijke rechtspersoon loon geniet uit een dienstbetrekking tot een niet-inhoudingsplichtige, wordt geacht tot die rechtspersoon in dienstbetrekking te staan.

3. Wie niet binnen het Rijk woont, wordt slechts als werknemer beschouwd voor zover hij:

a. zijn dienstbetrekking binnen het Rijk vervult, dan wel loon geniet uit een vroeger binnen het Rijk vervulde dienstbetrekking;

b. in dienstbetrekking staat tot een Nederlandse publiekrechtelijke rechtspersoon, dan wel uit anderen hoofde loon geniet van een zodanige rechtspersoon;

c. loon geniet uit een bestaande of vroegere dienstbetrekking, door hemzelf of door een ander vervuld als bestuurder of commissaris van een binnen het Rijk gevestigde naamloze vennootschap of ander lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (*Stb.* 1959, 301)¹⁾, ook in geval van beperking van de bevoegdheid tot buiten het Rijk gelegen gedeelten van de onderneming van die vennootschap of dat andere lichaam.

4. Voor de toepassing van het derde lid, letter a, wordt de Nederlander die, uit hoofde van een dienstbetrekking en in een onderneming waarvan de leiding binnen het Rijk is gevestigd, werkzaam is of is geweest op een vervoermiddel dat het verkeer onderhoudt tussen plaatsen buiten en plaatsen binnen het Rijk, dan wel tussen plaatsen buiten het Rijk onderling, geacht die dienstbetrekking binnen het Rijk te vervullen of te hebben vervuld. Deze bepaling vindt geen toepassing indien het loon uit die dienstbetrekking of vroegere dienstbetrekking is onderworpen aan een belasting welke vanwege een ander deel van het Koninkrijk of een andere Mogendheid wordt geheven.

5. Als binnen het Rijk vervullen of vervuld zijn van een dienstbetrekking wordt, tenzij het vierde lid van toepassing is, voor de toepassing van het derde lid, letter a, niet aangemerkt de werkzaamheid of de vroegere werkzaamheid van personeel

op de vervoermiddelen welke het verkeer tussen plaatsen buiten en plaatsen binnen het Rijk onderhouden.

6. Krachtens wettelijk vruchtgenot aan een kind ontleend loon wordt geacht door het kind te zijn genoten.

Artikel 3. 1. Als dienstbetrekking wordt beschouwd de arbeidsverhouding van:

a. degene, die anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep in aangenomen werk persoonlijk arbeid verricht;

b. degene, die de onder a bedoelde persoon als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;

c. degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en die ander, mits hij de bedoelde bemiddeling uitsluitend voor die ander verleent, het verlenen van die bemiddeling niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is en hij zich daarbij doorgaans niet door meer dan twee andere personen laat bijstaan;

d. degene, die bij wijze van sociale werkvoorziening te werk gesteld is;

e. degene, die als lid van de bemanning van een vissersvaartuig aanspraak heeft op een aandeel in de besomming, tenzij hij exploitant of medeexploitant van het vaartuig is;

f. het kind van 15 jaar of ouder dat werkzaam is in de onderneming van zijn ouder, tenzij die onderneming mede voor zijn rekening wordt gedreven;

g. de commissaris van een naamloze vennootschap of van een ander lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

2. Het bepaalde in het vorige lid, onder a en b, blijft buiten toepassing, indien de aldaar bedoelde arbeid wordt verricht ten behoeve van een natuurlijk persoon die deze arbeid doet verrichten anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep.

Artikel 4. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur groepen van gevallen aan te wijzen, waarin eveneens als dienstbetrekking wordt beschouwd de arbeidsverhouding van:

a. degene, die als thuiswerker arbeid verricht;

b. degene, die de onder a bedoelde persoon als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;

c. degene, die als musicus of anderszins als artiest optreedt, dan wel als beroep een tak van sport beoefent;

d. degene, die een scholings- of omscholingscursus volgt;

e. degene, die tegen beloning persoonlijk arbeid verricht en wiens arbeidsverhouding niet reeds ingevolge de voorgaande bepalingen als dienstbetrekking wordt beschouwd, doch hiermede maatschappelijk gelijk kan worden gesteld.

Artikel 5. Als dienstbetrekking wordt niet beschouwd de arbeidsverhouding van degene, wiens loon uitsluitend bestaat in het ontvangen van onderricht.

Artikel 6. 1. Inhoudingsplichtige is:

a. degene, tot wie een of meer personen in dienstbetrekking staan;

b. degene, die aan een of meer personen loon uit een vroegere dienstbetrekking tot hemzelf of tot een ander verstrekt;

c. degene, die ingevolge een aanspraak die niet tot het loon behoort, aan een of meer personen uitkeringen of verstrekkingen uit een dienstbetrekking tot een ander doet.

2. Wie niet binnen het Rijk woont of gevestigd is, wordt slechts als inhoudingsplichtige beschouwd voor zover hij:

a. binnen het Rijk een vaste inrichting voor de uitoefening van zijn bedrijf of beroep of een binnen het Rijk wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger heeft, dan wel

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 16 december 1964, (*Stb.* 512).

b. binnen het Rijk een of meer personen in dienst heeft en hij door of vanwege Onze Minister als inhoudingsplichtige is aangewezen.

3. Diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers van andere Mogendheden en de hun toegevoegde ambtenaren, alsmede door Onze Minister aan te wijzen internationale organisaties en vertegenwoordigers en functionarissen daarvan, worden niet als inhoudingsplichtigen beschouwd.

Artikel 7. Als degene, tot wie de dienstbetrekking bestaat, wordt beschouwd:

1°. in de gevallen, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder: a en b: de aanbesteder;

c: degene, met wie de overeenkomst tot bemiddeling is gesloten;

d: degene, op wie de verplichting rust het loon te betalen;

e: de exploitant of medeexploitant van het vaartuig;

f: de ouder;

g: de naamloze vennootschap of het andere lichaam;

2°. in de gevallen, bedoeld in artikel 4, onder:

a: de opdrachtgever;

b: de thuiswerker;

c: degene, met wie het optreden is overeengekomen;

d en e: degene, die bij de in artikel 4 bedoelde algemene maatregel van bestuur als inhoudingsplichtige is aangewezen.

Artikel 8. 1. Onze Minister kan bepalen dat werknemers, wier lonen worden uitbetaald door een door Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid ten behoeve van de uitvoering van sociale-verzekeringswetten erkend administratiekantoor, voor de toepassing van deze wet geacht worden in dienstbetrekking te staan tot dat kantoor.

2. Onze Minister kan, in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, in afwijking van het bepaalde in de artikelen 6 en 7 een ander dan de aldaar bedoelde persoon aanwijzen als inhoudingsplichtige met betrekking tot:

a. degene, die een thuiswerker als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;

b. degene, die als musicus of anderszins als artiest optreedt, dan wel als beroep een tak van sport beoefent.

HOOFDSTUK II

Voorwerp van de belasting

Artikel 9. 1. De belasting wordt geheven naar het zuivere loon.

2. Zuiver loon is het loon verminderd met de aftrekbare kosten, de persoonlijke verplichtingen en, voor werknemers die binnen het Rijk wonen, met de buitengewone lasten en de aftrekbare giften.

3. Voor de toepassing van het tweede lid en van artikel 16 worden de buiten het Rijk verblijf houdende Nederlander die in dienstbetrekking staat tot een Nederlandse publiekrechtelijke rechtspersoon, alsmede zijn bij hem inwonende echtgenote en minderjarige kinderen geacht binnen het Rijk te wonen.

Artikel 10. 1. Loon is al hetgeen uit een dienstbetrekking of een vroegere dienstbetrekking wordt genoten.

2. Tot het loon behoren aanspraken om na verloop van tijd of onder een voorwaarde een of meer uitkeringen of verstrekkingen te ontvangen, voor zover zij niet worden gedekt door stortingen van de werknemer.

Artikel 11. 1. Tot het loon behoren niet:

a. aanspraken, die berusten op een pensioenregeling;

b. aanspraken ingevolge sociale-verzekeringswetten, tenzij het betreft een aanspraak op kinderbijslag ingevolge de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden (*Stb.* 1962, 257) ¹⁾ of een aan-

spraak op verstrekkingen ingevolge de wettelijke ziekenfonds-verzekering;

c. aanspraken, die naar aard en strekking overeenkomen met aanspraken, als bedoeld zijn onder letter b;

d. uitkeringen en verstrekkingen ingevolge een aanspraak, die tot het loon behoort;

e. uitkeringen voor eenmaal ingevolge sociale-verzekeringswetten;

f. vergoedingen, voor zover zij geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van noodzakelijke kosten die de werknemer in verband met zijn dienstbetrekking heeft te maken;

g. bedragen welke worden ingehouden wegens:

1°. verplichte bijdrage ingevolge een pensioenregeling;

2°. premie ingevolge de Ziektewet (*Stb.* 1952, 474) ¹⁾;

3°. premie ingevolge de Werkloosheidswet (*Stb.* 1949, J 423) ¹⁾;

4°. aanspraken, als bedoeld zijn in dit lid onder letter c;

h. uitkeringen en aanspraken op uitkeringen ingevolge een spaarregeling, voor zover die uitkeringen over ieder kalenderjaar waarin de werknemer overeenkomstig die regeling heeft gespaard, niet meer bedragen dan f 390.

2. Onze Minister kan bepalen dat eveneens niet tot het loon behoren:

a. andere aanspraken dan die welke bedoeld zijn in het eerste lid, onder letter a, b of c, indien zulks tot vergemakkelijking van de heffing van de belasting kan leiden;

b. uitkeringen die niet tot het normale regelmatig verstrekte loon behoren, zoals gratificaties ter gelegenheid van verjaardagen en van jubilea en andere dergelijke voordelen, mits zij van betrekkelijk geringe betekenis zijn;

c. uitkeringen en verstrekkingen tot dekking van bijzondere kosten van de werknemer ter zake van ziekte, invaliditeit, bevalling of sterfgeval;

d. uitkeringen tot dekking van de kosten van een opleiding of studie voor een beroep van de werknemer, alsmede verstrekkingen ten behoeve van zodanige opleiding of studie;

e. uitkeringen door derden, die niet voor een belangrijk deel door de werkgever worden bekostigd.

3. Onder pensioenregeling wordt verstaan:

a. een regeling die uitsluitend of nagenoeg uitsluitend ten doel heeft de verzorging van werknemers en gewezen werknemers bij invaliditeit en ouderdom en de verzorging van hun echtgenoten en van hun minderjarige kinderen en pleegkinderen, een en ander door middel van pensioen dat niet uitgaat boven hetgeen naar maatschappelijke opvattingen, mede in verband met diensttijd en genoten beloning, redelijk moet worden geacht;

b. een regeling die door Onze Minister als zodanig is aangewezen.

4. Onder spaarregeling wordt verstaan een regeling — niet zijnde een pensioenregeling — die ten doel heeft de bevordering van duurzaam bezit van werknemers:

a. door middel van besparingen van werknemers welke door de inhoudingsplichtige zijn ingehouden en van uitkeringen welke door de inhoudingsplichtige naar gelang van die besparingen worden gedaan (premiëspaarregeling), of

b. door middel van uitkeringen door de inhoudingsplichtige naar gelang van zijn winst of van aan anderen toekomende winstuitkeringen (winstdelingsspaarregeling);

een en ander mits de regeling voldoet aan het bepaalde in het vijfde of zesde lid, alsmede aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen nadere regelen.

5. Om als premiëspaarregeling te worden aangemerkt mag een regeling slechts voorzien in:

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 10 december 1964, (*Stb.* 486).

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 10 december 1964, (*Stb.* 484).

a. uitkeringen van niet meer dan de helft van de besparingen van de werknemer ingeval deze gedurende ten minste vier kalenderjaren niet zijn opgenomen of deze op bij algemene maatregel van bestuur aan te geven wijze zijn besteed;

b. uitkeringen van niet meer dan de besparingen van de werknemer ingeval deze gedurende ten minste zeven kalenderjaren niet zijn opgenomen;

c. uitkeringen van niet meer dan het dubbele van de besparingen van de werknemer ingeval deze gedurende ten minste tien kalenderjaren niet zijn opgenomen, alsmede ingeval zij op bij algemene maatregel van bestuur aan te geven wijze ten behoeve van onroerende zaken zijn besteed en de uitkeringen uitsluitend op die wijze daartoe kunnen worden besteed.

6. Een winstdelingsregeling wordt slechts als spaarregeling aangemerkt voor zover de uitkeringen ingevolge de regeling, dan wel ingevolge een overeenkomstige de regeling afgelegde, schriftelijke, voor de uitkeringen over ten minste vijf achtereenvolgende jaren geldende, onherroepelijke verklaring van de werknemer uitsluitend op bij algemene maatregel van bestuur aan te geven wijze kunnen worden genoten.

7. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen:

a. regelingen als spaarregeling worden aangewezen, ook indien zij niet geheel voldoen aan de in het vierde, vijfde en zesde lid gestelde vereisten;

b. regelingen als spaarregeling worden uitgesloten, ingeval zij niet dienstbaar zijn aan de bevordering van duurzaam bezit van werknemers in voldoende brede kring of bij herhaling niet worden nageleefd, alsmede ingeval omtrent de uitvoering daarvan geen administratie wordt gevoerd waaruit duidelijk blijkt dat aan de vereisten voor vrijstelling is voldaan;

c. regelen worden gesteld ter verzekering van het heffen van belasting over uitbetalingen welke in afwijking van de spaarregeling aan de werknemer worden gedaan.

8. Onze Minister kan regelen geven naar welke wordt beoordeeld in hoeverre vergoedingen geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van noodzakelijke kosten als bedoeld zijn in het eerste lid, letter f.

Artikel 12. Onze Minister kan regelen geven nopens het bedrag aan fooien en dergelijke prestaties van derden, dat in bepaalde gevallen of groepen van gevallen geacht wordt te zijn genoten. Hij kan eveneens bepalen, dat een bedrag aan fooien en dergelijke prestaties van derden niet tot het loon behoort.

Artikel 13. 1. Niet in geld genoten loon wordt in aanmerking genomen naar de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend, met dien verstande dat, indien het niet mogelijk of niet gebruikelijk is dat loon te gelde te maken, de waarde wordt gesteld op ten hoogste het bedrag van de besparing.

2. Onze Minister kan nadere regelen geven nopens de waardering van aanspraken en van ander niet in geld genoten loon.

Artikel 14. 1. Aftrekbare kosten zijn de op het loon drukende kosten tot verwerving, inning en behoud daarvan en de op het loon rustende lasten, benevens de afschrijvingen op en de kosten van verzekering van goederen welke tot het verwerken van het loon dienen.

2. Onze Minister kan regelen geven betreffende de in het eerste lid bedoelde afschrijvingen.

Artikel 15. 1. Onze Minister kan regelen geven volgens welke ter zake van het regelmatig reizen van de werknemer tussen zijn woning of verblijfplaats en de plaats van zijn werkzaamheden uitsluitend een door hem te bepalen bedrag tot de aftrekbare kosten wordt gerekend en vergoedingen ter zake van dat reizen in afwijking van artikel 11, eerste lid, letter f, geheel of gedeeltelijk tot het loon worden gerekend.

2. Het in het eerste lid bedoelde bedrag wordt, indien de afstand tussen woning of verblijfplaats en plaats van werkzaamheden:

a. niet meer dan 10 km beloopt, gesteld op een voor elke werknemer gelijke som, afgestemd op de kosten van plaatselijk openbaar vervoer;

b. meer dan 10 km beloopt, met inachtneming van de afstand afgestemd op de kosten van interlokaal openbaar vervoer. De in het eerste lid bedoelde regelen gelden niet voor zover de afstand meer beloopt dan 40 km.

3. Het regelmatig reizen van de werknemer tussen zijn woning of verblijfplaats en de plaats van zijn werkzaamheden binnen door Onze Minister aan te wijzen grote woongebieden kan worden gelijkgesteld met reizen over een afstand van niet meer dan 10 km.

Artikel 16. 1. Persoonlijke verplichtingen zijn:

a. voor werknemers die binnen het Rijk wonen:

1°. termijnen van pensioenen;

2°. termijnen van lijfrenten en andere in rechte vorderbare periodieke uitkeringen en verstrekkingen;

3°. renten van schulden, kosten van geldleningen daaronder begrepen;

4°. premies voor lijfrenten en voor in rechte vorderbare periodieke uitkeringen ter zake van invaliditeit, ziekte of ongeval, alsmede premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet (*Stb.* 1956, 623)¹⁾, de Algemene Weduwen- en Wezenwet (*Stb.* 1962, 239)¹⁾ en de Algemene Kinderbijslagwet (*Stb.* 1962, 160)²⁾;

5°. afkoopsommen ter zake van de verplichting tot voorziening in het levensonderhoud van de gewezen echtgenoot;

een en ander voor zover met het bestaan van die verplichtingen niet reeds rekening is gehouden bij het berekenen van winst uit onderneming;

b. voor werknemers die niet binnen het Rijk wonen:

1°. renten van schulden welke verzekerd zijn door hypotheek op een binnen het Rijk gelegen of gevestigde onroerende zaak;

2°. premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Weduwen- en Wezenwet en de Algemene Kinderbijslagwet.

2. Tot de persoonlijke verplichtingen behoren niet uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld zijn in het eerste lid, letter a, 2°, indien de genietter bloed- of aanverwant van de schuldenaar is in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie, tenzij zij de tegenwaarde voor een prestatie vormen.

3. Onder lijfrente wordt verstaan de aanspraak op een of meer, al dan niet ingegane vaste en gelijkmatige periodieke uitkeringen, waarvan het bedrag is vastgesteld bij het tot stand komen van die aanspraak en welke eindigen bij iemands overlijden.

4. Onder lijfrente wordt begrepen:

a. de aanspraak ingevolge een overeenkomst van levensverzekering op een kapitaalsuitkering welke uitsluitend kan worden gebezigd als koopsom voor een lijfrente;

b. de aanspraak op winstuitkeringen ingevolge een overeenkomst van levensverzekering, voor zover die uitkeringen verband houden met een lijfrente.

5. Voor toepassing van het vierde lid wordt onder overeenkomst van levensverzekering verstaan een overeenkomst van levensverzekering in de zin van artikel 1, letter a, van de Wet op het Levensverzekeringsbedrijf 1922 (*Stb.* 716)³⁾.

6. Premies voor lijfrenten komen slechts in aanmerking tot een bedrag van ten hoogste f 5 000. Het bepaalde in de vorige

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 10 december 1964, (*Stb.* 486).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 18 december 1963, (*Stb.* 579).

³⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 23 september 1964, (*Stb.* 409).

volzin geldt niet ten aanzien van periodiek over een tijdvak van ten minste vijf jaren verschuldigde premies voor een lijfrente welke uitsluitend strekt tot toekomstige voorziening in het levensonderhoud van eigen en aangehuwde invalide kinderen en invalide pleegkinderen.

Artikel 17. 1. Het gezamenlijke jaarlijkse bedrag van de aftrekbare kosten en de persoonlijke verplichtingen — andere dan premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Weduwen- en Wezenwet en de Algemene Kinderbijslagwet — wordt:

a. met betrekking tot een door de werknemer vervulde tegenwoordige dienstbetrekking niet lager gesteld dan op vijf percent van het loon, doch op niet minder dan f 240 en zonder nader bewijs op niet meer dan f 600, dan wel, indien de werknemer aannemelijk maakt dat het gezamenlijke bedrag f 600 te boven gaat, zonder nader bewijs op niet meer dan f 1 000;

b. met betrekking tot een andere dienstbetrekking niet lager gesteld dan op f 150 per jaar.

2. Het bedrag dat aftrekbaar is ter zake van het regelmatig reizen van de werknemer tussen zijn woning of verblijfplaats en de plaats van zijn werkzaamheden, blijft, voor zover dit de som, bepaald ingevolge artikel 15, tweede lid, letter a, overtreft, voor de toepassing van het eerste lid, letter a, buiten beschouwing, doch wordt toegevoegd aan de aftrek ingevolge die bepaling.

3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt loon dat wordt genoten wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid, gelijkgesteld met loon uit een tegenwoordige dienstbetrekking.

Artikel 18. 1. Buitengewone lasten zijn de op de werknemer drukkende uitgaven:

a. tot voorziening in het levensonderhoud van eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen, voor wie geen kinderaftek wordt genoten, en van andere bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie;

b. ter zake van ziekte, invaliditeit, bevalling en overlijden van de werknemer, diens echtgenoot, diens eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen en van diens bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie, met dien verstande dat uitgaven ter zake van ziekte, invaliditeit en bevalling slechts in aanmerking genomen worden voor zover zij meer bedragen dan f 500, of, zo dit minder is, twee en een half percent van het geschatte jaarloon, nadat dit is verminderd met de aftrekbare kosten en de persoonlijke verplichtingen;

c. ter zake van zijn opleiding of studie voor een beroep.

2. De buitengewone lasten komen slechts in aanmerking indien zij te zamen vier percent van het geschatte jaarloon, nadat dit is verminderd met de aftrekbare kosten en de persoonlijke verplichtingen, vermoedelijk te boven gaan. Het percentage wordt verminderd met een half voor het derde en elk volgend kind voor hetwelk de werknemer kinderaftek geniet, doch bedraagt niet minder dan één. Voor het vaststellen van het aantal kinderen blijft artikel 25, vijfde en zesde lid, buiten toepassing.

Artikel 19. 1. Aftrekbare giften zijn de door de werknemer gedane en met schriftelijke bescheiden gestaafde giften, met uitzondering van die, bestaande in nog niet betaalbaar gestelde dividendbewijzen, aan binnen het Rijk gevestigde kerkelijke, charitatieve, culturele, wetenschappelijke en het algemeen nut beogende instellingen.

2. De in het eerste lid bedoelde giften komen slechts in aanmerking, voor zover zij te zamen zowel een jaarlijks bedrag van f 120 als één percent van het geschatte jaarloon, nadat

dit is verminderd met de aftrekbare kosten en de persoonlijke verplichtingen, vermoedelijk te boven gaan. De aftrek bedraagt ten hoogste tien percent van het op de voet van de vorige volzin verminderde loon.

3. Als giften worden uitsluitend aangemerkt bevoordelingen uit vrijgevigheid en niet-verplichte bijdragen, voor zover aan deze bevoordelingen en bijdragen geen op geld waardeerbare aanspraak wordt ontleend, alsmede kerkelijke belastingen.

HOOFDSTUK III

Tarief

Artikel 20. 1. Het bedrag der belasting over een loontijdvak van een jaar is gelijk aan het belastingbedrag, aangewezen door de op het tijdstip van inhouding bij de Wet op de inkomstenbelasting 1960 behorende tabel bij een bedrag aan belastbaar inkomen dat gelijk is aan het zuivere loon. Loontijdvak is het tijdvak waarover het loon wordt genoten.

2. Het bedrag der belasting over een ander loontijdvak dan een jaar wordt door herleiding bepaald. Bij die herleiding wordt een jaar op 260 dagen, een maand op 65/3 dag, een week op 5 dagen en een tijd van niet meer dan 4 uren op een halve dag gesteld.

3. Onze Minister stelt voor door hem aan te wijzen gevallen voor een loontijdvak van een maand en zo nodig voor andere loontijdvakken loonbelastingtabellen vast, waarin een of meer positieve of negatieve bestanddelen van het zuivere loon op zodanige wijze zijn verwerkt — al dan niet tot een gemiddeld bedrag — dat nevens het bedrag aan zuiver loon waarin die bestanddelen niet zijn opgenomen, terstond het belastingbedrag is vermeld. Bij het opstellen van deze tabellen brengt Onze Minister de door hem nodig geachte tussenstellingen en afrondingen aan.

4. Onze Minister kan bepalen dat van de werknemer die kinderaftek geniet voor meer dan tien kinderen, de belasting niet wordt geheven en dat de belasting van het gedeelte van het zuivere loon dat, tot jaarloon herleid, f 21 000 te boven gaat, een door hem vast te stellen aantal percenten bedraagt. Dat aantal percenten overtreft niet het percentage dat volgens de in het eerste lid bedoelde tabel verschuldigd is van de laatste f 600 van een belastbaar inkomen van f 21 600.

Artikel 21. 1. Ten aanzien van de werknemer die hetzij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, hetzij invalide is, wordt voor de toepassing van het vorige artikel het zuivere loon over een loontijdvak van een jaar verminderd met f 702; deze vermindering vindt echter voor de helft toepassing ten aanzien van de werknemer die uitsluitend onder artikel 24, tweede lid, letter b of c, valt.

2. Als invalide wordt aangemerkt de werknemer die ten gevolge van ziekte of gebreken vermoedelijk in het eerstkomende jaar buiten staat zal zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamenlijk en geestelijk gezonde werknemers, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen. Onze Minister kan regelen geven naar welke wordt beoordeeld of een werknemer buiten staat zal zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamenlijk en geestelijk gezonde werknemers, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen.

Artikel 22. 1. Tantièmes, gratificaties en andere beloningen die in de regel slechts eenmaal of eenmaal 's jaars worden toegekend, worden belast naar het percentage dat wordt aangewezen door de navolgende tabel.

Indien het jaarloon bedraagt:		beloopt het belastingpercentage voor werknemers, vallende in:										
meer dan	doch niet meer dan	tarief-groep I	tarief-groep II	tariefgroep III, in geval van kinderaftrek voor:								
				1 kind	2 kinde-ren	3 kinde-ren	4 kinde-ren	5 kinde-ren	6 kinde-ren	7 kinde-ren	8 of meer kinderen	
—	f 2 000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
f 2 000	4 000	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4 000	6 000	18	14	12	—	—	—	—	—	—	—	—
6 000	9 000	24	18	16	14	12	10	—	—	—	—	—
9 000		30	23	21	19	17	15	13	11	9	—	—

2. Indien dit tot een lager belastingbedrag leidt, mogen de in het eerste lid bedoelde beloningen echter worden beschouwd als een toevoeging aan het loon over het loontijdvak waarin zij worden uitbetaald.

3. Overwerkloon mag worden belast naar het percentage dat wordt aangewezen door de in het eerste lid opgenomen tabel.

4. Als jaarloon geldt voor de toepassing van dit artikel:

a. ingeval de werknemer over het gehele voorafgaande jaar van de inhoudingsplichtige loon heeft genoten; het in dat jaar genoten loon;

b. ingeval de werknemer over een gedeelte van het voorafgaande jaar van de inhoudingsplichtige loon heeft genoten; het tot een jaarloon herleide bedrag van het in dat jaar genoten loon;

c. in andere gevallen: het in het jaar te genieten loon, indien over het gehele jaar van de inhoudingsplichtige loon zou worden genoten.

5. Als overwerkloon gelden voor de toepassing van dit artikel de beloningen ter zake van arbeid welke wordt verricht gedurende de tijd die uitgaat boven de voor de werknemer geldende normale arbeidsduur. Onze Minister kan nadere regelen geven omtrent hetgeen onder overwerkloon moet worden verstaan.

6. Het bepaalde in artikel 20, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 23. 1. In afwijking van de artikelen 9, tweede lid, 20, 21 en 22 bedraagt de belasting naar het zuivere loon dat door een gehuwde, niet duurzaam gescheiden van haar man levende vrouw wordt genoten ter zake van het vervullen van een dienstbetrekking of wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid, vijftien percent van het loon, nadat dit is verminderd met een bedrag van f 740 per jaar. In de krachtens artikel 20, derde lid, en artikel 22, zesde lid, aangewezen gevallen wordt alsdan het loon gesteld op het bedrag aan loon, waarin de voor die gevallen in de loonbelastingtabel verwerkte positieve en negatieve bestanddelen van het loon niet zijn opgenomen.

2. De gehuwde vrouw kan, ingeval het inkomen van haar echtgenoot naar schatting geheel of nagenoeg geheel zal bestaan uit het door haar genoten zuivere loon, de inspecteur verzoeken bij beschikking te bepalen, dat het eerste lid te haren aanzien buiten toepassing blijft. De beschikking kan te allen tijde bij nadere beschikking worden herroepen.

Artikel 24. 1. Onder tariefgroep III valt de werknemer die kinderaftrek geniet.

2. Van de overige werknemers valt onder tariefgroep II:

a. hij die gehuwd is zonder duurzaam van zijn echtgenoot gescheiden te leven;

b. hij die de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt;

c. hij die ten minste vijf jaar met zijn echtgenoot een huishouden heeft gevormd of uit wiens huwelijk een kind is geboren.

3. Onder tariefgroep I valt de werknemer die niet onder tariefgroep II of III valt.

Artikel 25. 1. De werknemer geniet kinderaftrek voor zijn eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen, die:

a. jonger dan 16 jaar zijn en tot zijn huishouden behoren;

b. jonger dan 16 jaar zijn, tot het huishouden behoren van degene met wie hij gehuwd is geweest, of van degene met wie hij gehuwd is doch van wie hij duurzaam gescheiden leeft, en die grotendeels op zijn kosten worden onderhouden;

c. jonger dan 16 jaar zijn, niet als eigen kind, aangehuwd kind of pleegkind tot het huishouden van een ander behoren, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden;

d. 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar zijn, wier voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden;

e. 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar zijn, ten gevolge van ziekte of gebreken vermoedelijk in het eerstkomende jaar buiten staat zullen zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden.

2. De werknemer geniet mede kinderaftrek voor één eigen of aangehuwd kind dan wel pleegkind van 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar, wiens voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag wordt genomen door het verzorgen van zijn huishouden, of, mits tot dat huishouden ten minste drie andere kinderen jonger dan 27 jaar behoren, door het mede verzorgen van zijn huishouden.

3. Een kind wordt als pleegkind beschouwd, indien het als een eigen kind wordt onderhouden en opgevoed.

4. Onze Minister kan regelen geven naar welke wordt beoordeeld of:

a. een kind in belangrijke mate op kosten van de werknemer wordt onderhouden;

b. een kind buiten staat zal zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen.

5. Voor het vaststellen van het aantal kinderen voor wie kinderaftrek wordt genoten, wordt voor twee kinderen geteld:

a. een kind, uitsluitend vallende onder het eerste lid, letter c, wiens voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding, indien dat kind grotendeels op kosten van de werknemer wordt onderhouden;

b. een kind, vallende onder het eerste lid, letter d, indien dat kind grotendeels op kosten van de werknemer wordt onderhouden;

c. een kind, vallende onder het eerste lid, letter e, indien dat kind grotendeels op kosten van de werknemer wordt onderhouden;

d. een kind, vallende onder het tweede lid, indien dat kind grotendeels op kosten van de werknemer wordt onderhouden.

6. Een kind, vallende onder het vijfde lid, letter b, wordt daarenboven nogmaals geteld, indien het niet tot het huishouden van de werknemer behoort en geheel of nagenoeg geheel op diens kosten wordt onderhouden.

7. Met het bepaalde in het tweede lid, het vijfde lid, letter a, en het zesde lid wordt voor de toepassing van artikel 20 rekening gehouden door het zuivere loon over een loontijdvak van een jaar te verminderen met f 780 voor elk kind dat onder die bepalingen valt. Voor een kind vallende onder het vijfde lid, letter d, wordt het zuivere loon nogmaals verminderd met f 780.

8. Onze Minister kan bepalen dat, in gevallen waarvoor hij loonbelastingtabellen heeft vastgesteld waarin de premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Weduwen- en Wezenwet en de Algemene Kinderbijslagwet zijn verwerkt, het in het zesde lid genoemde bedrag wordt vervangen door een nader door hem vast te stellen bedrag.

Artikel 26. 1. Voor de toepassing van de artikelen 21, 24 en 25 is beslissend de toestand op de eerste dag van het kalenderkwartaal waarin de loonbelasting moet worden ingehouden.

2. Voor de werknemer die op enig tijdstip valt onder de omschrijving van artikel 24, tweede lid, is — indien dit tot een lager belastingbedrag leidt — de toestand op dat tijdstip evenwel beslissend voor de na dat tijdstip in het kalenderjaar in te houden belasting.

HOOFDSTUK IV

Wijze van heffing

Artikel 27. 1. De belasting wordt geheven door inhouding op het loon.

2. De inhoudingsplichtige is verplicht de belasting in te houden op het tijdstip waarop het loon:

a. betaald of verrekend wordt, ter beschikking van de werknemer wordt gesteld of rentedragend wordt, dan wel
b. vorderbaar en tevens inbaar wordt.

3. Ingeval op grond van een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting of op grond van enige andere regel van interregionaal of internationaal recht geen loonbelasting behoort te worden ingehouden, mag de inhoudingsplichtige de inhouding slechts achterwege laten, indien de werknemer hem een daartoe strekkende verklaring van de inspecteur heeft doen toekomen.

4. De inhoudingsplichtige is verplicht de in een tijdvak ingehouden belasting op aangifte af te dragen. Overtreft de belasting het van de inhoudingsplichtige genoten loon in geld, dan wordt het ontbrekende geacht te zijn ingehouden op het in het tweede lid omschreven tijdstip, met dien verstande dat de inhoudingsplichtige bevoegd is dat ontbrekende te verhalen op de werknemer.

Artikel 28. 1. De inhoudingsplichtige is gehouden volgens door Onze Minister te stellen regelen:

a. van de werknemer opgave te verlangen van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn;

b. de onder a bedoelde gegevens door te geven aan een andere inhoudingsplichtige;

c. een loonboekhouding te voeren;

d. aan de inspecteur opgave te verstrekken van het in een kalenderjaar door de werknemer genoten loon, van de ingehouden belasting en van andere gegevens welke van belang kunnen zijn voor de heffing van de loonbelasting, de inkomstenbelasting of het schoolgeld;

e. aan de werknemer opgave te verstrekken van het in een kalenderjaar genoten loon en de ingehouden belasting.

2. Indien de werknemer geen gegevens heeft verstrekt als zijn bedoeld in artikel 29, dient de inhoudingsplichtige de belasting in te houden alsof de werknemer valt onder tariefgroep I. Ten aanzien van een vrouwelijke werknemer wier loon minder bedraagt dan f 6 000 per jaar wordt de belasting evenwel berekend op de voet van artikel 23, eerste lid.

Artikel 29. De werknemer is gehouden volgens door Onze Minister te stellen regelen aan de inhoudingsplichtige opgave te verstrekken van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn.

Artikel 30. 1. Aftrekbare kosten en persoonlijke verplichtingen blijven buiten aanmerking tot het bedrag dat te dier zake in de van toepassing zijnde loonbelastingtabel is verwerkt. Voor zover de aftrekbare kosten en de persoonlijke verplichtingen dit bedrag vermoedelijk te boven gaan, worden zij, tenzij Onze Minister anders bepaalt, evenals de buitengewone lasten en de aftrekbare giften slechts in aanmerking genomen voor zover bij beschikking is bepaald dat op een vermindering te dier zake aanspraak bestaat. Het verzoek om zodanige beschikking wordt gericht tot de inspecteur. De beschikking kan te allen tijde bij nadere beschikking worden herroepen.

2. Het verzoek wordt slechts ingewilligd, voor zover aanneemelijk is dat bij afwijzing van het verzoek meer loonbelasting zou worden geheven dan het bedrag dat aan inkomstenbelasting verschuldigd zou zijn, zo een aanslag in die belasting zou worden opgelegd.

3. Het jaarlijkse bedrag der vermindering wordt toegerekend aan de loontijdvakken welke ten tijde van de beschikking nog niet zijn verstreken, met dien verstande dat het reeds aan vroegere loontijdvakken toegerekende gedeelte van dat bedrag buiten aanmerking blijft.

Artikel 31. Naheffingsaanslagen zijn invorderbaar een maand na de dagtekening van het aanslagbiljet.

Artikel 32. Hoofdelijk aansprakelijk is:

a. voor de belasting, verschuldigd door een niet binnen het Rijk wonende of gevestigde inhoudingsplichtige: de leider van zijn vaste inrichting binnen het Rijk, zijn binnen het Rijk wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger, dan wel degene, die de leiding heeft van de hier te lande verrichte werkzaamheden;

b. voor de belasting, verschuldigd door een niet rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschap of vereniging: ieder van de bestuurders;

c. voor de belasting, verschuldigd door twee of meer inhoudingsplichtigen: ieder van die inhoudingsplichtigen;

d. voor de van een werknemer ten onrechte niet ingehouden belasting: die werknemer, tenzij deze de inspecteur van de nalatigheid van de inhoudingsplichtige in kennis heeft gesteld.

HOOFDSTUK V

Aanvullende regelingen

Artikel 33. 1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere, zo nodig van de bepalingen van deze wet afwijkende, regelen worden gegeven met betrekking tot de heffing van de loonbelasting van:

1°. binnenschippers en tot de bemanning van een binnenvaartuig behorende personen;

2°. zeevarenden;

3°. losse arbeiders;

4°. huispersoneel;

5°. personen, als bedoeld zijn in artikel 3, eerste lid, letters a, b en e;

6°. personen, als bedoeld zijn in artikel 4;

7°. andere groepen van werknemers, ten aanzien waarvan zodanige regelen tot vergemakkelijking van de heffing van de belasting kunnen leiden;

alsmede andere in het kader der wet passende nadere regelen worden gegeven ter aanvulling van in de wet geregelde onderwerpen.

2. Onze Minister kan aanvullende regelen geven betreffende:

a. de heffing van de belasting ingeval loon van meer dan één inhoudingsplichtige of mede loon van een derde, dan wel over enig tijdvak meer dan één beloning wordt genoten;

b. inhouding van geschatte bedragen, gevolgd door periodieke afrekening.

Artikel 34. Wij behoudens Ons voor ter vergemakkelijking van de heffing van de inkomstenbelasting bij algemene maatregel van bestuur regelen te geven, ingevolge welke de loonbelasting mede wordt geheven van natuurlijke personen die:

a. termijnen van lijfrente of andere in rechte vorderbare, al dan niet van het leven afhankelijke, niet rechtstreeks uit het familierecht voortvloeiende periodieke uitkeringen of verstrekkingen genieten;

b. andere dan de onder a bedoelde periodieke uitkeringen of verstrekkingen genieten, voor zover zij van publiekrechtelijke aard zijn, dan wel door rechtspersonen worden gedaan.

HOOFDSTUK VI

Strafbepaling

Artikel 35. Hij die niet voldoet aan een verplichting, hem bij of krachtens de artikelen 28 en 29 opgelegd, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijf duizend gulden.

HOOFDSTUK VII

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 36. De vóór 1 juli 1964 bestaande aanspraak op een of meer uitkeringen, welke volgens de vóór dat tijdstip geldende regelen als een lijfrente wordt aangemerkt, wordt ook voor de toepassing van deze wet als een lijfrente aangemerkt.

Artikel 37. In artikel 20, eerste lid, van de Comptabiliteitswet 1927 (*Stb.* 1936, 480)¹⁾ wordt de zinsnede „andere dan die, welke voor eenmaal worden geheven” vervangen door: andere dan die, welke voor eenmaal of door middel van naheffingsaanslagen worden geheven.

Artikel 38. Het besluit op de Commissarissenbelasting 1941 (*Verord.bl.* 106)²⁾ wordt als volgt gewijzigd:

a. artikel 2, eerste lid, wordt vervangen door:

(1) Commissarisloon is het loon opgevat en berekend overeenkomstig de wettelijke bepalingen betreffende de loonbelasting;

b. in artikel 6, tweede lid, vervalt: „, bedoeld bij artikel 19, lid 1, van het Besluit op de Loonbelasting 1940;”;

c. artikel 8 wordt vervangen door:

Artikel 8

De heffing en de invordering van de commissarissenbelasting gescheiden met overeenkomstige toepassing van de voor de heffing en de invordering van de loonbelasting geldende regelen.

Artikel 39. 1. Het Besluit op de Loonbelasting 1940 (*Verord.bl.* 224)³⁾, het besluit van de secretaris-generaal van het

Departement van Financiën van 29 juli 1941 (*Verord.bl.* 157), houdende wijziging en aanvulling van het Besluit op de Loonbelasting 1940, het tweede besluit van de secretaris-generaal van het Departement van Financiën (*Verord.bl.* 1942, 69), houdende wijziging en aanvulling van het Besluit op de Loonbelasting 1940, het derde besluit van de secretaris-generaal van het Departement van Financiën (*Verord.bl.* 1942, 128), houdende wijziging en aanvulling van het Besluit op de Loonbelasting 1940, en het vierde besluit van de secretaris-generaal van het Departement van Financiën (*Verord.bl.* 1944, 9) tot wijziging van het Besluit op de Loonbelasting 1940, vervallen.

2. De in het eerste lid bedoelde regelingen blijven van toepassing met betrekking tot loon, waarop de belasting moet worden ingehouden vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt.

3. Voor een werknemer die in het kalenderjaar dat aan het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet voorafgaat, aan de loonbelasting was onderworpen en niet in aanmerking komt voor een aanslag in de inkomstenbelasting over dat jaar, wordt de aan het slot van het tweede lid van artikel 19 bedoelde aftrek voor het eerste jaar waarin deze wet toepassing vindt, verhoogd met het bedrag dat aanleiding zou hebben gegeven tot vermindering op de voet van artikel 14a, tweede lid, van het Besluit op de Loonbelasting 1940, indien de werknemer ook voor laatstbedoeld jaar aan de loonbelasting op de voet van dat besluit was onderworpen.

4. Artikel 3 en artikel 19, tweede lid, van de Uitvoeringsresolutie Loonbelasting 1953 (*Stcrt.* 253) blijven van toepassing met betrekking tot uitkeringen ingevolge aanspraken als in die bepalingen zijn bedoeld, welke vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, zijn verkregen.

Artikel 40. 1. De bepalingen van deze wet treden in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de onderscheidene bepalingen verschillend kan zijn. Ingeval dit tijdstip niet voor alle bepalingen hetzelfde is, worden door Ons voor zoveel nodig, op de grondslag van de ingevolge artikel 39 vervallen of ingetrokken bepalingen, regelen gegeven.

2. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet op de loonbelasting 1960.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, iwe zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 16 december 1964.

JULIANA.

De Minister van Financiën,

H. J. WITTEVEEN.

De Staatssecretaris van Financiën,

VAN DEN BERGE.

Uitgegeven de achttiende december 1964.

De Minister van Justitie a.i.,

E. H. TOXOPEUS.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 58/59, 5380;

Bijl. Hand. II 1959, 5380;

Bijl. Hand. II 59/60, 5380;

Bijl. Hand. II 60/61, 5380;

Bijl. Hand. II 61/62, 5380;

Bijl. Hand. II 62/63, 5380;

Bijl. Hand. II 63/64, 5380; Hand. II 63/64, bladz. 1858—1882;

1889—1898; 2051—2059; 2076—2077; 2083—2085; 2257.

Bijl. Hand. I 63/64, 5380;

Bijl. Hand. I 64/65, 5380; Hand. I 64/65, bladz. 193—213, 216—232, 245.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 16 december 1964, (*Stb.* 512).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 24 december 1963, (*Stb.* 591).

³⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 11 juni 1964, (*Stb.* 212).